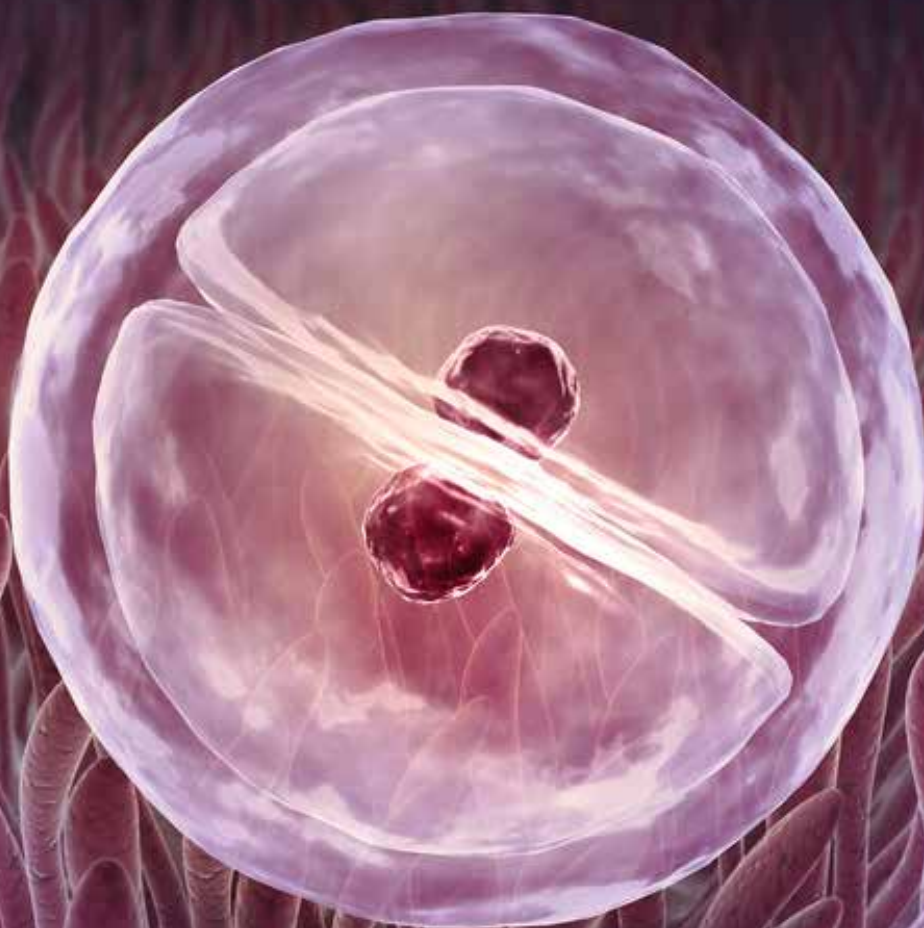

De Germaanse geneeskunde (deel 1)

*Wat is de ware basis van
geneeskunde?*

Om dat te begrijpen is het belangrijk dat wij gaan grasduinen in een zeer specifiek onderdeel van de biologie en dat is de embryologie. Maar voor we dat doen wil ik nog eens benadrukken hoe belangrijk het is om met de juiste filosofie in de gezondheids-wetenschappen te staan.

Als jij het menselijk lichaam reduceert tot chemie bijvoorbeeld, dan ga je nooit begrijpen hoe het lichaam zichzelf kan helen. We zijn allemaal geconditioneerd om te denken in causale termen: oorzaak en gevolg. We leggen de oorzaak van ziekte buiten onszelf. We denken dat microben of kankercellen de oorzaak van ziekte zijn. Dit is dualistisch denken waarbij we zelfs oorlogstaal gebruiken om de microbe of kanker cel te bestrijden en te vernietigen. De natuur en het lichaam werken echter niet op basis van oorlog, maar op basis van een dynamische samenwerking die gunstig is voor alle partijen inclusief de gastheer. Daarom is holisme als noodzakelijk uitgangspunt een goede filosofie. Als we het geheel niet als uitgangspunt nemen belanden we in contradictie, hetgeen we zien in onze huidige medische wetenschap.

De functie van ziekte

De Germaanse geneeskunde zegt duidelijk dat de echte ziekte eigenlijk de desoriëntatie is in de geest na het oplopen van een shock of trauma. Daarbij zal het lichaam structurele weefselveranderingen aangaan om de geest bij te kunnen staan dit conflict op te lossen. Van zodra het conflict of de desoriëntatie in de geest is opgelost of aanvaard, dan wil het lichaam zijn weefsels weer in oorspronkelijke staat herstellen en zelfs versterken. Dit gebeurt door inflammatie (subsidie van warmte), zwelling en vocht, waarbij bacteriën worden geactiveerd en exosomen gerepliceerd. Deze symptomen zijn eigenlijk heling symptomen, maar geen ziektesymptomen, omdat de ziekte (desoriëntatie) in de geest al is genezen.

Bij de herstellingswerken worden de weefsels tevens ontgift. Bacteriën zijn onze vrienden, we kunnen niet overleven zonder hen. Het belang om te denken in termen van het geheel. Holistisch denken is het uitgangspunt van de Germaanse geneeskunde. De meeste mensen denken nog

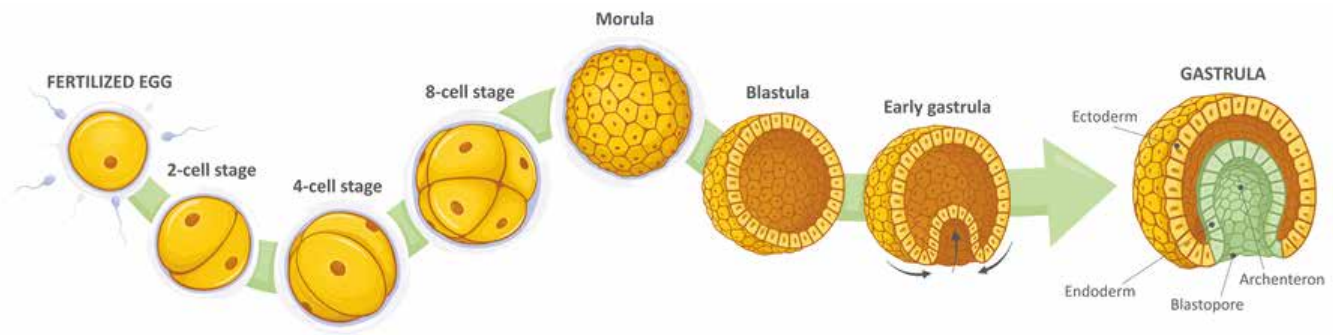
steeds dat ziek zijn iets is dat geen functie heeft, iets dat zinloos is en het korte antwoord hierop is: "De functie van ziekte is het activeren van lichaamseigen bacteriën die onze weefsels terug in hun oorspronkelijke toestand herstellen, nadat een shock is verwerkt".

Echte ziekte is eigenlijk een desoriëntatie in de geest na het oplopen van een shock of trauma

Dualistische perceptie

Velen denken dat ziekte het tegenovergestelde is van gezondheid. Dat is zo niet, ziekte maakt onderdeel uit van een proces dat naar gezondheid leidt. Zowel biologisch als spiritueel gezien heeft ziekte een zin en betekenis in ons leven. Ziekte maakt deel uit van onze biologische overlevingsprogramma's. Alles in onze biologische natuur is gericht op het behoud van het leven. In het DNA zitten geen programma's die ons willen vernietigen. De overheersende overtuiging dat er iets mis zou gaan in het lichaam is oorzaak van veel lijden en pijn. Deze overtuiging is gebaseerd op een dualistische perceptie die gebaseerd is op angst en het niet begrijpen wat een shock of trauma kan teweegbrengen in het lichaam. Onze huidige medische wetenschap heeft absoluut een grote waarde, maar biedt veel weerstand tegen de nieuwe Germaanse geneeskunde, maar het tij is aan het keren. De tijd is rijp voor een nieuwe collectieve overtuiging dat welke ziekte dan ook nooit kwaadaardig is bedoeld. De ontdekkingen van Dr. Geerd Ryke Hamer bevrijdt ons van angst voor eender welke ziekte.

De embryologie: evolutieer, maar in het klein

De embryologie als basis van de geneeskunde is zeer belangrijk omdat dat eigenlijk kan bekeken worden als de kosmologie van het lichaam. *“De wetenschap van de embryologie en onze kennis van de evolutie van de mens vormen de basis van de geneeskunde. Het zijn twee basale uitgangspunten die ons het inzicht geven in de oorsprong van kanker en van alle zogenaamde ziektes”.*

Dr. Med. Mag. Theol. Ryke Geerd Hamer.

Kosmologisch is alles ontstaan uit de oneindigheid, er is een zekere verdichting ontstaan, gevolgd door de big bang. Wel, de embryologie begint ook met een big bang. Je kunt die zelfs zien. En dat is vastgelegd in 2016. *“The Zinc spark is an inorganic signature of human egg activation”.* Dit is niet hoe het leven ontstaat, het leven is eeuwig en kan niet ontstaan, maar dit is hoe het leven zich transformeert in de materie, wanneer een eicel bevrucht wordt door een zaadcel.

Celdelingen

De bevruchting van een eicel door een zaadcel begint met één cel. In deze cel beginnen de eerste celdelingen 1, 2, 4, 8, 16, 32, 64, 128, 256, tot 512. Op dit punt is de maximale celgrootte bereikt. De cellen kunnen vanaf dit moment gaan beginnen te groeien. Bij de eerste celdeling heb je de zygote. De zygote begint zich verder te delen en op een gegeven moment wordt dat een morula. Een morula is hol van binnen. In de morula ontstaat er in een snelle tijd een interne celmassa waarin er een differentiatie ontstaat. En op het moment dat je die differentiatie krijgt noem je dat geen morula meer, maar een blastocyst (blastula bij dieren).

Eens de blastocyst is gevormd ontstaat er een proces dat gastrulatie heet. En wat wil gastrulatie zeggen: dat is de onderkant van de blastocyst die opengaat, die naar binnen wordt geplooid en dat gaat naar boven. Dat vormt eigenlijk een soort holte. Doordat de blastocyst naar binnen plooid krijg je op een gegeven moment drie weefsellagen. Aan de buitenkant krijg je het ectoderm (letterlijk buitenlaag), “ecto” is buiten, “derm” is laag, de huid, de buitenkant.

De binnenhuid is het endoderm (“endo” is binnen, het groen), en daartussen is het mesoderm. De tussenhuid zou je kunnen zeggen. Later gaat dat mesoderm ook ontdebelen in een oud mesoderm en een nieuw mesoderm. We noemen deze weefsellagen de kiembladen. Eens de kiembladen zich hebben gevormd ontstaat de gastrula. En deze kennis van de embryologie is de basis van de nieuwe Germaanse geneeskunde. Dat klein gastrulake daar. Dat zijn de drie lagen waaruit al onze organen en weefsels zullen groeien en afhankelijk van die laag reageert het lichaam anders op biologische schokken en trauma’s.

Embryonale ontwikkeling

Als de gastrulatie is voltooid, we hebben dan de drie kiembladen, krijg je de splitsing van het mesoderm (ringzak donkeroranje op afbeelding). In de gastrula is de inhoud van de middelste ring volledig ingesloten tussen ectoderm en endoderm. In het prilste begin zijn we allemaal een ring. Deze ring ontdebelt zich en het mesoderm dus ook. De ontdebeldde ringzak ontwikkelt zich verder en op een gegeven moment ontstaat er een breking. Er komt ruimte vrij binnen de twee ringen = eerste darmkanaal, endoderm. Oud mesoderm is de buitenkant van de binnenring, dat grenst aan endoderm. Nieuw mesoderm is de binnenkant van de buitenste ring, dat grenst aan het ectoderm. Het belangrijkste is dat die ontdebelling zorgt voor vier lagen, we hadden er drie, nu hebben we er vier. Het punt is dat alle organen en weefsels terug te leiden zijn tot die 4 kiembladen. De ruimte die vrijkomt binnen de twee ringen is ons eerste darmkanaal. Daarom is het darmkanaal endoderm, grenst aan het oud mesoderm. En de andere kant van het kontgaatje is niet je mond zoals velen denken, nee de andere kant is het fontanelleke dat je kunt zien op het hoofd van baby’s. Bij baby’s zijn de schedels nog niet volledig ontwikkeld.

Het fontanelletje is een gevoelige plek op het hoofd van de baby. Als je aan de beide nog zou kunnen, het kontgaatje en het fontanelleke, dan zou je nog een ring kunnen maken, maar ik ben zo lenig niet. Maar het is wel een belangrijk

inzicht dat voeding niet alleen via de mond moet komen. Het komt ook spiritueel, via de bovenste chakra. En dat is een belangrijk inzicht. Dus onze mond is niet het tegenovergestelde van het rectum.

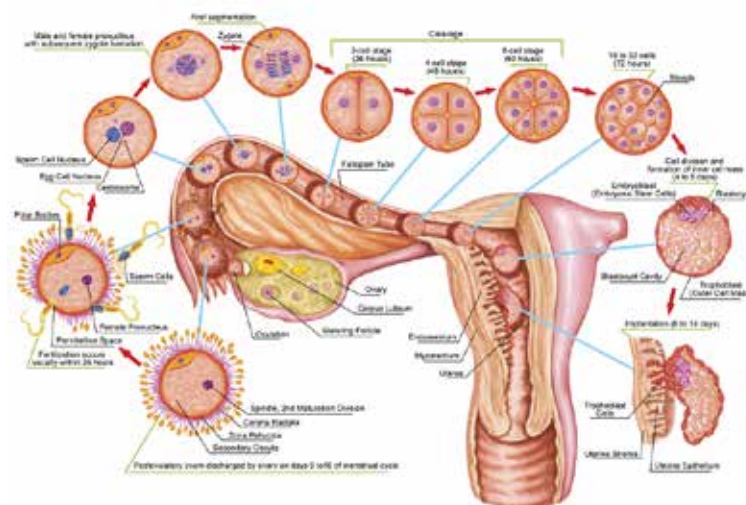
De ruggengraat is de kabelbaan voor alle zenuwen die leiden naar alle delen van het lichaam

Verschillende zenuwbanen

Maar goed, wat gebeurt er met dat nieuw mesoderm? We zien steeds hoe de embryonale ontwikkeling verder loopt. In het mesoderm van de buitenste ring, het nieuw mesoderm, gaat zich een ruggengraat ontwikkelen en die wordt naarmate het embryo groeit steeds breder. De ruggengraat is dus de kabelbaan voor alle zenuwen die leiden naar alle delen van het lichaam. Een mooi bewijs dat we inderdaad ringvormig waren is dat de parasympaticotone functies of de vagotone functies bij nacht, laat ons zeggen dat die onderaan en bovenaan de ruggengraat liggen. Dat komt omdat ze op een gegeven moment verbonden waren met elkaar. En de sympaticotone functies zijn de dagritme functies. En die liggen in het midden van de ruggengraat.

- Niet alle zenuwbanen zijn gelijk: er zijn zenuwen met dagritme functies ("sympa") en met nachtritme functies ("vago")
- Sympaticotone functies ("functiesbijdag") liggen in het midden, en vagotone functies ("functies bij nacht") liggen boven en onder de wervelkolom.
- Verdere aanwijzingen dat we ooit een ring waren. De ring brak open: daarom dezelfde vagotone functies aan begin en eind van de wervelkolom.

Het oud mesoderm gaat meer over de spieren en de ligamenten. Het nieuw mesoderm gaat om de botten en ectoderm, de buitenlaag is alles wat huid is. Ectoderm is in de evolutie naar binnen geplooid, dat kwam dus van buiten; de mondholte, de slijmvliezen, is allemaal ectoderm, zelfs je slokdarm tot op een zekere hoogte is ectoderm dat naar binnen is gegaan. Het slijmvlies van de melkgangen van de vrouwenborst is ook ectoderm.

Waarom ben ik daar zo diep op ingegaan?

Omdat dit eigenlijk de basis van de Germaanse geneeskunde vormt. Van het moment dat je een spijsvertering (metabolisme) hebt om voedsel te kunnen verteren kun je spreken over een levend organisme. Alles begint met de darmwerking.

Geboren worden

Geboren worden, dat is eigenlijk de herrijzenis. Je sterft in één wereld, namelijk de wereld van de bescherming van je moeder en je wordt geworpen in de realiteit. Dat is voor de baby een angstige situatie. En ja, als men niet op je kont slaat, wat een verschrikkelijk ding en liefdeloos, dan wordt je niet wenend wakker. Maar de eerste traumatische schok komt eigenlijk al van jongs af, want we slaan kinderen op hun kont omdat de longen zouden moeten gaan werken. Dit is helemaal niet nodig. Want ze ademen nog via de navelstreng.

Liggend bevallen is absurd

Trouwens de navelstreng moet helemaal wit zijn voor je ze doorknipt, want via de navelstreng komen er zeer belangrijke bacteriën binnen. De tuberculose bacterie. De tuberculosebacterie is de meest nuttige bacterie die je kunt inbeelden. Later ga je zien waarom, heel belangrijk in het covid19 debat. Deze bacterie in latente staat komt binnen via de navelstreng. Maar als je dat afknipt, dan mis je al een heleboel bacteriën voor je microbioom. We kunnen niet leven zonder bacteriën. Kom ik in de vervolgdelen op terug. De moderne kraamkunde is dus werkelijk een aberratie, ik zal daar niet te ver op ingaan. Liggend bevallen is absurd, de zwaartekracht kan niet meewerken, daar lig je dan met je benen open, het is weer typisch modernisme.

De ene na de andere shock

En dat is nog niet de laatste schok voor de pasgeboren baby. Je komt in een wereld terecht die vol onzekerheden zit en veel van de kinderziekten hebben te maken met de schokken van wat nog niet normaal is. Begrijp dat de psychologie van een baby totaal anders is dan de psychologie van een volwassen persoon. Veel ouders beseffen soms niet dat het spelletje “kiekeboe” schadelijk is voor de baby. Waarbij de moeder of vader hun eigen gezicht wegsteekt achter de handen. Dat is soms enorm choquerend voor de baby. De baby kan de abstractie nog niet bevatten dat moeder achter de handen aanwezig is en schiet dikwijls in een zware verlatingsangst: “Help, mama is weg”! Eens de baby is geboren volgt de ene shock na de andere shock zich in snel tempo op, waardoor er veel desoriëntatie ontstaat in de geest van de baby. Deze schokken zijn psychologisch van aard, een baby weet niks, alles is nieuw. De reden waarom men zoveel schokken oploopt is, omdat wij niet weten wat de juiste richting is. Ik weet niet wat mijn doelstelling is. Vanaf het moment dat iemand weet wat zijn richting is, dan kan men hoofdzaak van bijzaak onderscheiden en dan word je niet zo snel meer gechoqueerd.

Scheidingsconflicten

Zo ontstaan de kinderziekten. Bijvoorbeeld mazelen en alle huidaandoeningen zijn scheidingsconflicten van schokken. Ik ben weggehaald van mijn veilige omgeving thuis en ik moet nu naar school. Ze komen van school en na een paar dagen zien ze dat het eigenlijk wel meevalt. En ze gaan in

heling en iedereen krijgt de waterpokken. Waarom? Omdat de natuur ons beschermt. Als wij scheiden dan wordt onze huid minder gevoelig. Dat helpt bij het scheiden. Tijdens het scheidingsconflict gaan de cellen van de huid verminderen. De huid is ectoderm. Wanneer het scheidingsconflict in de geest van het jonge kind is opgelost wordt de helingsfase ingezet. Dan wordt het weefsel dat is weggenomen tijdens het conflict weer hersteld door celtoename (celproliferatie). En dat gebeurt onder invloed van ontsteking of huiduitslag. Dat is hoe het werkt, daar ga ik tijdens de vervolgdelen dieper op in. Het zijn de stafylokokken die wonen in onze huid, die daar slapen, die de huid terug weven. Men zegt weefsel, maar wie weeft of herstelt die dan? De bacteriën! En iedere weefsellaag (kiemblad) heeft zijn eigen typische bacteriën.

De kiembladen

Even herhalen, er zijn vier kiembladen. Ectoderm, nieuw mesoderm, oud mesoderm en endoderm. Deze vier kiembladen worden vanuit een bepaald gebied in de hersenen aangestuurd. Interessant is dat de Germaanse geneeskunde onderscheid maakt hoe cellen zich gedragen in de weefsels. Er bestaan verschillende soorten van celtoename en celafname, afhankelijk van hoe het kiemblad reageert op schokken. Dit onderscheid weten is zeer belangrijk om het ziekteproces te begrijpen waarbij men eveneens de schokken en trauma's kan traceren. Zo kan men de patiënt beter bijstaan in zijn helingsproces.

Er is een initiële celtoename tijdens een shock of trauma in de kiembladen endoderm en oud mesoderm. Dat is een weefselvermeerdering, hulpweefsel of tumor in het oorspronkelijke archaische weefsel. We noemen dit trouwens ook de conflictactieve fase. Als het conflict of trauma (desoriëntatie in de geest) is opgelost wordt dit extra hulp weefsel (tumor) afgebroken door bacteriën. Er is een initiële celafname tijdens een shock of trauma in de kiembladen nieuw mesoderm en ectoderm. Dit is wefselafname in het oorspronkelijke archaische weefsel. Dat gebeurt door necrose of ulceratie. Als het conflict of trauma (desoriëntatie in de geest) is opgelost is er een wederopbouw van het weefsel. Maar deze weefseltoename kan niet als een tumor worden gezien.

Met dank aan de Germaanse geneeskunde, Dr. Geerd Ryke Hamer, Dr. Arjen Lievers en Brecht Arnaert.

tekst: Daniel Derweduwen
www.danielderweduwen.be